

Stef Bos, De Maan Is Niet Eenzaam

De maan is niet eenzaam
Hij glimlacht en kijkt om zich heen
Hij denkt niets, hij voelt niets
Dus voelt hij zich ook niet alleen

De zon heeft geen minnaar
Zij heeft nooit van liefde gehoord
En toch staat ze in vuur en in vlam
En geen mens weet waarvoor

De wolken die jagen voorbij
En gaan laag over land
Ze hebben geen doel want
Ze kregen van God geen verstand

Alleen de mensen die denken
En daarom bestaat er verdriet
Maar met dezelfde gedachten
Maak je een hemel van niets

Je kunt doen net alsof je de maan bent
Ver hier vandaan
Met ontelbare sterren die altijd
Achter je staan

Je kunt doen net alsof je de zon bent
Die boven ons brandt
Alsof je danst met de wolken
En kijkt naar de zee en het land

Er schuilt altijd iets achter
De dingen zoals je ze ziet
En als jij daar doorheen kijkt
Dan maak je van wanhoop muziek

De maan is niet eenzaam
Ontelbare sterren die staan om hem heen
En je ziet hoe hij glimlacht
Want de maan voelt zich nooit
Alleen